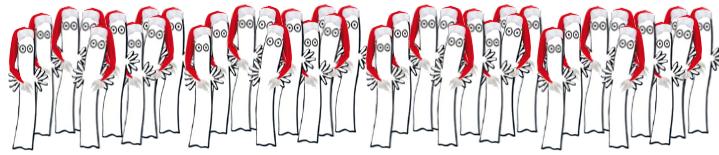


~40-



Black Friday = No Snow

Kuvat ja teksti: Juhlassa olleet

Tämän vuoden "Tervetuloa-päivä" osui perjantaille 28.11. Vietimme ankkureiden ja meidän liitännäisten kanssa tuttua jouluillallista tutussa ruokalassamme alla ensimmäisen adventin. Joulua kohden jouluillallinen tahi kinkku kerrallaan. Ensimmäisenä mentiin kuitenkin pöytiä kohden kera lämpimän glögin.



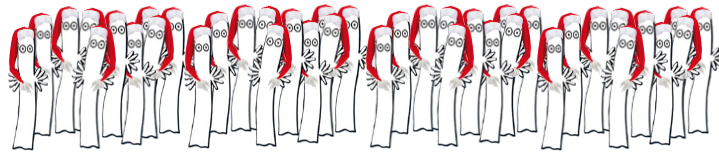
Ruoka oli maun lisäksi makusteltu myös silmille sopivaksi. Mutta siitä huolimatta hennoimme ottaa sitä kerran, jos toisenkin. Paljonko syömämiehiä tarvittaisiin, jotta se kesken loppuisi?

"Ei se nälkänen tierä, kui vaikia on syönehen olla".



Muutama tuore ankkuri ja tulevan lain mukainen puolustuksen tukijalka oli myös saapunut paikalle viettämään iltaa jo reservin iän ylittäneiden kanssa. Oli siellä joku tonttukin tahi kaksi.

~40-

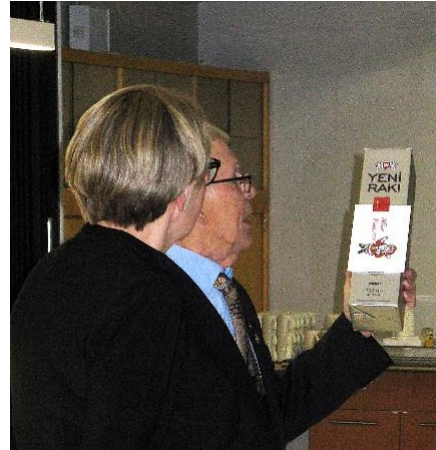


Atte Kainulainen tenttasi meitä, ei autoiluun liittävillä, vaan tällä kertaa naisia suosivilla kysymyksillä. Esimerkiksi urheilukysymyksillä.



Hyvin ohjattuna myös kääpiöiden lukumäärä saatiin ratkaistua.

Huomattavaa visailussa oli se, että voitto, reilu voitto, meni jälleen oikealle pöydälle.

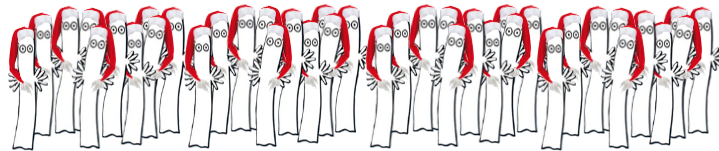


Visailun loppuarvontaan oli saatu lisämaustetta Kalevi Aholan lahjoittamalla niin kaikkeen, kaikille kuin kaikkiin tilanteisiin sopivalla paketilla. Mikä sitten lopulta olikaan pääpalkinto? Aiheesta keskusteltiin. Edellisten juhlien kinkun kaatanut Merja Rekola sai luvan "valita" tietokoneelta paketin saajan.



Muilla meni jännittämiseksi, mutta Kaarina Ryyänen varmana voitosta nousi jo hyvissä ajoin hakemaan sianmetsästäjän kaatoryypynsä.

~40-



Kun väärinarpominen ja huutaminen otettiin pois, niin arvannainen ja- mies saatiin kutsumalla paikalle. Toimihan se hyvin näinkin.



Varsinaisen arvannon osuus lähti liikkeelle ammattimaisen osaamisen kautta ja rutiinomaisesti se kruunupäältä sujuikin.



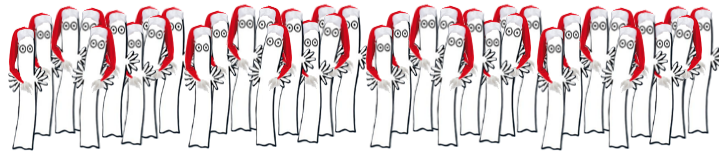
Onnekas voittaja joutui estradilla suorittamaan vaikeaa valintaansa voittokirjekuorien kanssa. Tarjolla oli niin valmista kuin keitettävääkin.

Joku tuplavoittajakin saatiin ja joku taisi vetää kotiinpäinkin.



Onnekkasta Jouko Nilsson oli kuitenkin se, joka porsaas kotiin vei.

~40-



Mikä lie taasen olikaan tärkeintä? Ruoka, juoma, tietäminen, arpominen, voittaminen, tuplavoittaminen vai yhdessäolo ja nauru.



Tämä porukka ei jäykisty

ei vanhene

eikä horju.

Joulua odotellessa

Ankkurijäsentoimikunta